

AFGESLAGEN VAKANTIE GENEUGTEN

Damestoneel

door

RIENEKE KROESE-HEIJM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AFGESLAGEN VAKANTIE GENEUGTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIENEKE KROESE-HEIJM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pien,

Carrie,

Femke en

Ria - zijn van middelbare leeftijd

Greet en

Frederika - zijn op leeftijd

DECOR:

De inrichting is weliswaar geen clichématige huiskamer. Behalve dat er een bank staat, een salontafel, fauteuils, eventueel een eettafel met stoelen, schemerlamp en een kastje, staan er ook kunstzinnige houten beelden uit verre landen van dieren of mensen. (souvenirs) Enkele tips die van belang zijn: Een hertenkop met gewei of alleen een gewei. Of een opgezet of nagemaakt dier. b.v. een kleed met een tijgerkop, of een tijgerstofje gedrapeerd op de bank waaraan een kop van een speelgoedtijger genaaid zit, of een bruin borgstofje waaraan een speelgoedberenkop, of iets dergelijks aan bevestigd is. Ook staat er een stenen pot naast de bank op de grond waarin kleine houtjes zitten. (z.g.n. Majasticks) Ergens in een hoek staat een strandstoel of een zonnestoel, die flink ingezakt is. Nog meer tips om neer te zetten of te leggen, zou een schapenvachtje of een ander vachtje kunnen zijn. Pluzen namaak dieren, die wel echt lijken. Pauwenveren in een vaas. Tassen, schoenen of laarzen van slangenleer. Een Afrikaanse kaarsenstandaard, Indonesische poppen. Een geweer of pijl en boog. Bij de strandstoel misschien een parasol op een standaard. Thermoskannen, een picknickset, een campingzetje en/of gasje. Een wigwam of een totempaal. Ook kunnen er wat planten staan die wat van een palmboompje weg hebben, of een cactus, een vogel in een kooi. Stenen, eventueel nagemaakt van papier-maché. Ski, en langlauf spullen, surfplankje of een duikersuitrusting. Vakantiefolders en fotoboeken. Het mag uiteraard minder, of zelfs meer. Men moet in ieder geval de indruk

krijgen van het vakantiegebeuren. De hoeveelheid aan spullen wordt uiteraard bepaald door de toneelgroep zelf, maar tevens ook door de ruimte waar het zich afspeelt. Men kan het van te voren al neer zetten, of in het begin tijdens het spel.

OVER DE AUTEUR:

Rieneke Kroese-Heijm. Ik ben de jongste van een groot katholiek gezin. Geboren in 1952 te Amsterdam. Dus van een generatie, waarbij een schillen of melkboer nog aan de deur kwam. Maar ook van een generatie van veel suiker op brood en soms pindakaas. Pindakaas, die je uit het potje moest beitelen, om na een al te grote gepikte hap er bijna in te stikken, en alleen tanden poetsten als wij naar de tandarts gingen, daar waar het melkgebit er al uit werd getrokken vóórdat het kon wisselen en ik een vader had die bij de Volkskrant werkte. Mijn vader had de verantwoording voor de voorpagina. Met loden letters en woorden werd deze in spiegelbeeld samengesteld. Na een proefpagina gemaakt te hebben, bracht hij die naar een collega drukker. Met groot machinaal geweld, waar inkt bij werd gegoten en dikke rollen papier overheen denderden, werd zo 'n krant gemaakt. En als hij vakantie had nam hij mij mee naar zijn werk, om te laten zien hoe die gemaakt werd. Het is één van mijn favoriete vakantieherinneringen. Wij gingen niet op vakantie máár hadden wel een gratis abonnement. Nadat de krant thuis was uitgelezen werd deze in stroken gescheurd, om als wc. papier te functioneren. Door de armoede maar ook doordat enkele gezinsleden met hun gezondheid kampten, creëerde ik onbewust een tomeloze fantasie, òf ik was daar al van in het bezit. In ieder geval lukte het mij om de negatieve dingen van toen, een positief plekje te geven. Nu was op straat spelen bijna alles voor mij, daar waren gelukkig veel kinderen. Ik was er ten slotte ook een, van tien. De lagere school liep niet vlekkeloos wat denk ik met de thuissituatie te maken had. Ik voelde mij voor alles en iedereen verantwoordelijk. Dus de Nederlandse taal schrijven, opstellen, dictees maken, aardrijkskunde geschiedenis leren enz. enz., was voor mij een crime. Het was krap om nèt over te gaan. Laat staan dat ik een boek las. Hooguit stripverhalen. Daar tekende ik graag de stripfiguurtjes van na, maar voor zingen, tekenen, schilderen, handarbeid en gymnastiek had ik de beste cijfers. Daarna ben ik naar het voortgezet onderwijs gegaan, het ging wat beter. De tijd

was ook verandert. Met veel plezier heb ik zelfs Sinterklaasgedichten geschreven voor een x aantal klasgenootjes omdat het hen niet lukte, om vervolgens de van mijn hand afkomstige gedichten tijdens de uitgepakte surprises, aan te horen. Ik had er schik in. Daarna heb ik een opleiding tot kostuumnaaister gevolgd en veelvuldig kleding gemaakt met al mijn vriendinnen want die had ik in overvloed. Na school heb ik in een dure, sjieke stoffenzaak gewerkt maar dat hield ik gauw voor gezien waarna ik voor het uitzendbureau ging werken, weliswaar als koffiejuif. Dat verdiende leuk. Ik had genoeg armoede thuis gekend, dus genoot van iedere cent. Maar wilde iets met toneel doen. Daarna heb ik nog een tijdje op een verzekeringskantoor gewerkt maar het toneel trok. Ik had mij ondertussen aangesloten bij de amateurtoneelvereniging Arti te Amsterdam. Vervolgens heb ik een opleiding gevolgd voor gediplomeerd gezinsverzorgster. Tussendoor een grimecursus gevolgd, getrouwd, en een aantal jaren als receptioniste bij een dierenasiel gewerkt. Daarna twee kinderen gekregen, wat gedichten geschreven en voorgedragen maar ook voor mijn kinderen, kinderverhaaltjes geschreven die ik aan hen voorlas. Ondertussen een paar exposities gehouden van eigen schilderkunst en een cursus camera acteren gevolgd. Tussendoor een paar rolletjes gespeeld voor de filmacademie. Tevens in een bedrijfsfilmpje gespeeld en hier en daar wat gefigureerd waarbij ik ineens een poging waagde voor een school een toneelstuk te schrijven, wat ook is opgevoerd voor pubers door leerkrachten. Maar zoals men wel eens zegt. Hoe ouder hoe gekker. Om dus na een aantal jaren weer de draad op te pakken om toneel te schrijven. In 1999 is mijn eerste stuk uitgegeven. Maar ik acteer nog steeds, ben het langste lid van onze toneelgroep, maar niet de oudste en maak nog steeds decor en kostuums. Heb zelfs al een aantal keren geregisseerd en sinds een paar jaar word ik zo nu en dan gevraagd door een regisseur om tijdens een voorstelling iets te zingen. Dat is iets wat ik voorheen nog nooit, echt nóóit heb gedurfd! Kortom! Ik heb een ongekennde drang om creatief bezig te zijn. Alles rondom het toneelgebeuren heeft ondertussen mijn grootste tijd in beslag genomen, wat ik soms niet met echt lood in mijn schoenen doe en ook gelukkig niet in spiegelbeeld, maar achter mijn laptop.

Ria komt op, ze draagt een zonnehoed en een zonnebril, maar heeft gewone kleding aan en heeft een hertenkop met een gewei bij zich, of alleen een gewei, of een huid met daaraan een dierenkop of iets dergelijks. Zij hangt, legt of zet het neer. Dan kijkt ze om zich heen of alles wel goed staat, waarbij ze het een en ander verschuift. Daarna pakt ze ergens spraybusje met dennengeur, en besproeid daarmee de houtjes in de pot naast de bank. Er wordt er aangebeld.

Ria: Ja, ja, ik kom! Niet veel later komt ze weer op met Femke, haar zus. Die een rondeel op haar hoofd heeft. (*een rieten rimboe-hoedje*) Ook zij draagt gewone kleding. Ze heeft fotoboeken bij zich, een cassettebandje of een cd en eventueel een apparaat waarmee ze het af kan spelen, of er staat er al een. Op de cd, of het cassettebandje staan vogelgeluiden, maar ook leeuwengebrul of iets dergelijks. Zij geeft het aan Ria.

Femke: Ik was het bijna vergeten zeg. (*kijkt om zich heen*) Dit maakt het helemaal af. Wat een gedoe zeg. Dit is echt het allerlaatste wat ik bij iemand heb opgehaald hoor. Volgens mij hebben we hier nu wel genoeg rotsooi staan. (*doet haar jas uit*)

Ria: Ho, ho! Dit is toch geen rotsooi. Dit is pure STIMULATIO, VOOR AFGESLAGEN VAKANTIE GENEUGTEN!

Femke: Je weet het wel weer lekker te verwoorden hè.

Ria: Ik wel!

Femke: Dit alles is gelukkig niet van ons.

Ria: Dat moest er nog bij komen zeg.

Femke: Ik had dit echt niet gemoeten.

Ria: Ach, wij zijn voor ma toch haar stimulerende factor.

Femke: Zijn fotoboeken dan niet genoeg.

Ria: Schijnbaar niet! Gelukkig is dit niet van eigen bodem. Ik moet er eerlijk gezegd ook niet aan denken al die rotsooi in mijn huis te hebben.

Femke: Zie je, nu zeg jij toch ook rotsooi. En weet je Ria. Het moet straks ook nog allemaal terug.

Ria: Ach, we zijn nog jong.

Femke: Ja, ja!

Ria: In ieder geval een aantal jaartjes jonger dan ma en haar vriendin. We doen het tenslotte wel voor haar.

Femke: Tjongejonge! Ik heb me helemaal uit de naad gelopen. Ik ben bekaf. (*ploft neer op de bank*)

Ria: (*ploft naast haar neer op de bank*) Anders ik wel. Ik had het eerlijk gezegd ook liever op onze fotoboeken gehouden. Maar je weet hoe

ma is, als ze eenmaal haar tanden ergens inzet.

Femke: Valt mee dat we voor ma geen bosjesmannetje hebben moeten aanranden. (*Ria kijkt haar verbaast aan*) Je weet wel. Zo'n, één meter dertig, veertig, vijftig geval, met ZO'N rieten rokje aan en ZO'N centenbak, met ZULKE uitgerekte oorlellen, waar slingerapen zich er tegoed aan kunnen doen, en waarbij een sabeltand tijger per ongelukexpres in het VERRE verleden van ellende, DWARS door de neus van zo'n BOSJESMANNETJE met zijn grote tand heen crashte. Maar sabeltje moest uit pure nood los laten, omdat die PLOTSELING er achter kwam, dat tandje tijger HELAAS de wolf in zijn tanden had, en daardoor TOTAAL ONGEWILD zijn tand achter heeft moeten laten, omdat die SPONTAAN afbrak. En waarna hij HEEL zielig, alleen nog maar op een houtje kon bijten om er hopelijk nog een puntje aan te kunnen zuigen, en de laatste overgebleven afstervende tandrestjes NA ZIJN DOOD aan geologen kon overdragen, zodat DIE konden zien dat AL die bosjesmensen, om die redenen sabeltanden dwars door hun neuzen heen hadden gejasst, en niet omdat ze STERKER LEKEN. NEE! Want ondanks hun lengte lukte het ze natuurlijk niet om die sabeltandjes om te leggen. Daarbij! Die tijgers wilde wel de eer aan zichzelf houden, door aan al de geologen te laten zien dat zo'n ÉÉN METER DERTIG, veertig, vijftig ventje, hèm niet te grazen had genomen maar dat TANDJELIEF zelf die BOSJESMANNEN te grazen had genomen. En om die redenen op de plaats des ONHEILS, een afgewolfde tand heeft moeten achter laten!

Ria: (*even is het stil*) O! Is dat zo?

Femke: Ach, daar hebben die twee dochters van ma 's vriendin toch geen oog voor.

Ria: Maar ma zal wel zo'n lekkertje tijdelijk onder haar hoede willen hebben. Die vindt dat prachtig!

Femke: Maar ma is niet zo groot! Die kan zo onder tandje doorlopen.

Ria: Nee, ik bedoel zo'n lekkertje, in een rieten rokje.

Femke: Dan raakt ze misschien helemaal van God los! Zeg, die dochters hè, zijn die ook net zoals wij, weduwen?

Ria: Nee, eentje blijkt gescheiden. En vanaf die tijd kunnen ze niet meer met elkaar overweg. Die ene schijnt nergens zin meer in te hebben, terwijl die ander vreselijk veel moeite doet om haar ergens mee naar toe te krijgen. En aangezien ma met onze zusterliefde pronkt, en ook onze vakantie ervaringen aan haar vriendin verteld, doet dat die moeder van die twee vreselijk verdriet. Ze is namelijk bang dat wanneer zij komt te overlijden, haar dochters helemaal

niet meer met elkaar omgaan. En dan heb je elkaar juist zo nodig.
Femke: Maar als het niet klikt, dan klikt het niet. Zusterliefde kun je nu eenmaal niet afdwingen. *(kijkt om zich heen)* Nu maar hopen dat het stimuleert.

Ria: *(staat op doet de cd of het cassettebandje in het desbetreffende apparaat)* Het stimuleert wel mijn, vakantiedrift. Maar helaas, het geld ligt niet voor het oprapen. We moeten voorlopig weer even sparen

Ria: *(dan zijn er vogelgeluiden hoorbaar, ze kijkt op haar horloge)* Ze kunnen trouwens ieder moment komen. Ik ga vast thee en koffie zetten. *(af. Femke ze staat op met een fotoboek in haar handen, kijkt om zich heen en besluit om in de strandstoel te gaan zitten, niet veel later wordt er aangebeld. Zij wil opstaan maar dat lukt niet één twee drie. Ria vanuit de coulissen)* Doe jij effe open!

Femke: *(worstelt zich in allerlei bochten)* God zal me liefhebben! *(er word alsnog aangebeld)* Help, IK KOM ER NIET UIT!

Ria: *(komt op ziet haar ongemak)* Oké! Ik doe wel open. *(af)*

Femke: *(uiteindelijk lukt het haar met moeite om er omgedraaid en half liggend uit te komen, geeft daarna een trap tegen de stoel)* TRUT! Jij mag nooit met mij mee op vakantie! *(trekt haar kleding recht en loopt vervolgens met het fotoboek naar de bank, en doet alsof ze zich er helemaal in verdiept. Men hoort gepraat vanuit de coulissen, dan komt Ria niet veel later al pratend met de zusjes Pien en Carrie op. Carrie is helemaal onder de indruk van de inrichting)*

Pien: *(is argwanend, vind het zelfs eng)* Zijn we hier wel goed? *(Ria knikt)*

Carrie: Natuurlijk! Ma haar vriendin heeft dit adres toch opgegeven. *(onderwijl men nog steeds vogelgeluiden hoort en Pien naar ongeacht welk opgezet dier ze ook kijkt, drukt Ria snel op een knopje van de cassette of cd speler waardoor er plotseling een enorm gebrul van een leeuw of tijger te horen is. Pien schrikt zich helemaal te pletter, en wil meteen weer af gaan. Maar Carrie daarentegen vind het juist geweldig, en applaudisseert zelfs in haar handen van plezier)*

Ria: *(tegen Pien)* Je hoeft echt niet bang te zijn hoor. Die hangt/staat of ligt, al tijden in coma! *(daarna drukt Pien snel weer de vogelgeluiden aan)* Fem! Dit zijn de dochters van mama's vriendin.

Femke: *(draait zich op de bank om)* O Sorry, ik was zo verdiept in mijn fotoboek. Ik heb jullie echt niet horen binnenkomen.

Carrie: Hallo! *(geeft haar een hand)* Ik ben Carrie, de dochter van jullie moeders vriendin.

Femke: Aangenaam, ik ben de zus van Ria. *(Pien kijkt nog steeds schuw om zich heen, terwijl zij ook naar Femke loopt. Femke geeft Pien een hand maar dat heeft ze nauwelijks in de gaten)* Femke, aangenaam!

Pien: *(kijkt haar niet aan)* Pinguïn! *(ineens dringt het tot haar door dat de hand van Femke in haar hand zit)* O, èh... ik bedoel. Ik ben Pien, haar zus! *(en wijst naar het gewei of tiggervelletje met kop)*

Carrie: Hallo! Ik sta hier.

Pien: O ja, Sorry!

Femke: Ga zitten.

Carrie: Graag! *(gaat rechts van Femke zitten. Pien gaat links van Femke zitten)* Moeder heeft het vaak over jullie gehad.

Pien: Wonen jullie hier?

Ria: Nee! *(pakt een stoel van de eettafel, of gaat in een gereedstaande fauteuil zitten)* Ik woon hier.

Femke: En ik woon hier drie straten verderop.

Ria: Wat mag het zijn, koffie of thee?

Pien: Koffie graag.

Carrie: Hetzelfde, ast u blijft!

Ria: Zeg maar gewoon jij. *(gaat af)*

Carrie: Leuk dat jullie ons hebben uitgenodigd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto